

آینه‌های روبه‌رو

سازمان سینمایی در حال پیگیری

■ طرح تشکیل سازمان سینمایی کشور از اوخر سال گذشته مطرح و سرانجام امسال در تیرماه مصوب شد و چهار روز بعد نیز این مصوبه برای اجرا، توسط رئیس‌جمهور ابلاغ شد. از دی‌ماه سال قبل که طرح تشکیل سازمان سینمایی کشور به جای معاونت سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مطرح شد، سینماگران ارزیابی‌های خود را از این سازمان ارایه دادند.
اواخر دی‌ماه سال گذشته خبر رسید در جلسه شورای‌عالی اداری به ریاست معاون اول رئیس‌جمهور؛ «طرح تشکیل سازمان سینمایی مورد بحث و بررسی قرار گرفت و پس از جمع‌بندی پیشنهادها و موضوعات مربوطه در خصوص آن تصمیم‌گیری شد و به تصویب رسید.»

پس از چند روز و پیش از آغاز جشنواره فیلم فجر، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در برنامه «هفت» حاضر شده و توضیحاتی را درباره سازمان سینمایی داد. حسینی با بیان اینکه «تشکیل سازمان سینمایی باعث می‌شود بتوانیم گام‌های بیشتر و بهتری را برداریم و در عرصه بین‌المللی رقابت کنیم» بیان کرد: «وقتی که معاونت به سازمان تبدیل می‌شود به نوعی ارتقای جایگاه خواهد داشت و امکانات اختصاصی آن هم مشخص خواهد شد. در بحث تعاملاتی که این سازمان در عرصه بین‌الملل و داخلی دارد اهتمام بیشتری به مساله سینما خواهد داشت. این سازمان به عنوان یک شخصیت حقوقی مورد توجه و اعتبارات بیشتری هم به آن اختصاص می‌یابد.در حال حاضر بیش از ۵۰۰هلیلیارد تومان به سینما اختصاص نمی‌یابد،در حالی که توانمندی‌ها و انتظارات بیش از گذشته‌است»

در ادامه اظهارنظرها درباره سازمان سینمایی توسطسینماگران،محمدمهدی‌عسگرپورمدرعامل خانه سینما در نشست خبری خود با بیان اینکه «باید سازمانی سینمایی تشکیل شود نه یک سازمان دولتی» گفت: «مانی که مشکلات زیادی در سینما وجود دارد اگر ما مشکلات را حل نکرده باشیم به نظر می‌رسد که باید تغییر حالت بدهیم و همین‌طور که اکنون هم می‌بینیم، می‌گویند تمام مشکلات دنیا به واسطه تشکیل این سازمان قابل حل خواهد بود و به این ترتیب ما باید بایستیم و ببینیم که با این تفاسیر یا تشکیل این سازمان چه اتفاقی می‌افتد. به هر حال آنچه مهم است، باید سازمانی تشکیل شود که سینمایی باشد نه یک سازمان دولتی.» سرانجام پس از گذشت بیش از پنج ماه در جلسه سوم شورای‌عالی سینما که در تیرماه سال جاری برگزار شد، تشکیل سازمان سینمایی به تصویب رسید و چهار روز بعد با ابلاغ رئیس‌جمهور؛وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی موظف شد «طی مدت سه ماه نمودار سازمانی و تشکیلات تفصیلی سازمان مشتمل بر اهداف،وظایف،تعداد و عناوین پست‌های سازمانی را تهیه و برای تایید به معاونت توسعه مدیریت و سرمایه‌انسانی رئیس‌جمهور ارایه کند.» همچنین بر اساس این ابلاغ، «سازمان مذکور زیر نظر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی فعالیت خواهد کرد و ردیف بودجه آن به صورت مستقل در لایحه بودجه سنواتی کل کشور پیش‌بینی می‌شود.» پس از آن‌که تشکیل سازمان سینمایی برای همه سینماگران قطعی شد، اظهارنظرها نیز شکل جدی‌تری به خود گرفت.

ابوالحسن داوودی تشکیل چنین سازمانی را از پایه و اساس دارای مشکلات زیادی دانست و گفت: «قانونی کردن و متعدد کردن یک طرفه برخی مسایل در قالب یک سازمان دولتی به صلاح سینماگران نیست. این مساله تنها سینماگران را تحت محدودیت‌های بیشتری قرار می‌دهد. به نظر می‌رسد به جای اینکه دوستان همه نتوانشان را به کار ببرند تا همه چیز را در سینما انحصاری کنند باید به فکر این باشند که نوعی رقابت سالم را ایجاد کنند. به نظر من در حال حاضر، قانون هیچ مشکلی نداشته و این عملکردهاست که مشکل دارند. واقعا نمی‌دانم که چرا آقایان اصرار دارند که همه مسایل را در سینما انحصاری کنند. همان‌طور که در برخی صنوف و سازمان‌ها می‌بینیم، انحصار سبب می‌شود که کانون‌های قدرتمندی پیرامون میباحث انحصاری‌شده شکل گیرد که به هیچ‌وجه جالب‌نیست.»

وزیر ارشاد هم چندی قبل در برنامه «هفت» به تشریح مصوبات شورای‌عالی سینما و مصوبه تشکیل سازمان سینمایی کشور پرداخت. محمد حسینی با گلایه از برخی از سینماگران که در مورد این سازمان و مصوبات شورای‌عالی سینما تردید ایجاد می‌کنند، گفت: «هتاسفانه گاهی اظهارنظرهایی طرح می‌شود که نشان می‌دهد مصوبات شورای‌عالی سینما و تشکیل سازمان سینمایی کشور هنوز برای بسیاری ابهامات و سوالات زیادی دارد. به همین دلیل نیز ما باید جلساتی گذاشته و موضوعات را یک به یک طرح و در مورد آن صحبت کنیم. اما در هر صورت مصوبه تشکیل سازمان سینمایی به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ابلاغ شده است و ما مکلف به پیگیری آن هستیم. در حال حاضر در حال تهیه مقدمات تشکیل سازمان سینمایی هستیم. وزارت ارشاد و معاونت منابع انسانی ریاست‌جمهوری باید برای چارت تشکیلاتی سازمان سینمایی کشور تصمیم‌گیری کنند. در کل معاونت و سینمایی و معاونت اداری مالی ارشاد با تعامل با معاونت منابع انسانی ریاست‌جمهوری جزئیات این سازمان را مشخص خواهند کرد و ما از ایده‌های همه سینماگران استقبال می‌کنیم.»

منبع:ایسنا

نگرش‌مان

به نظر شما

آیا وجود یک تشکیلات دولتی مانند سازمان سینمایی کمکی به حل مشکلات سینمایی ما خواهد کرد؟

اینکه یک مقام اجرایی بالاتر، مستقیما مسؤولیت یک تشکیلات را بر عهده داشته باشد، فی‌نفسه اقدام خوبی است. یعنی با آنکه حضور یک چهره سیاسی و اجرایی را بسیار مهم و مثبت ارزیابی می‌کنم اما نکته اینجاست که فکر نمی‌کنم با این چیزها مشکلی حل شود. اگر واقعا بخواهیم مشکل سینما را حل کنیم باید نگرش‌مان را نسبت به آن اصلاح کنیم. وقتی هنوز سینما به نحوی فقط تحمل می‌شود، کسی دغدغه نهادینه کردن رشد در درون سینما را نخواهد داشت. اگر واقعا بخواهیم برای سینما دل بسوزانیم، باید به قول سهراب سپهری چشم‌هایمان را بشوئیم و سینما را جور دیگر ببینیم. اما مشکل این است که نگاه ما به سینما درست نیست. فراموش می‌کنیم یک رابطه عاطفی بین مردم و سینما وجود دارد و اگر مشکلی سر راشان نباشد، از سینما استقبال می‌کنند اما در شرایط کنونی انگار باید بند ناف سینما همیشه به دولت وصل

باشد و سینما اگر بخواهد دوام بیاورد باید از طریق دولت و مستقیما از بیت‌المال تغذیه کند. این نگاه اما درست نیست. در صورتی که اگر بخواهیم سینما رشد کند و سینمای خوبی داشته باشیم، باید در جهت فراهم کردن شرایط رشد و استقلال آن اقدام کرد، از جمله اینکه سینما را باید هر چه بیشتر از وابستگی‌های دولتی بی‌نیاز کنیم.

■ در مقایسه بین سینما و ادبیات، تحمل و فعالیت‌های صغنی در سینما بیشتر انجام می‌شود، در صورتی که در مورد ادبیات این‌گونه نیست. به نظر شما دلیل این مساله چیست؟ آیا به علت گردش سرمایه‌ای است که در سینما وجود دارد یا به دلیل همه گیر تر بودن سینما تساهل بیشتری در مورش انجام می‌شود؟

طبیعتا سینما به دلیل همه گیر تر بودنش گردش سرمایه بیشتری هم دارد و این دو در حقیقت یکی هستند. سینما در ایران قدرتمندتر از ادبیات است و چون قدرتمند است به راحتی هم از بین رفتنی نیست. پس تحلیش می‌کنند و کجادر مرز پیش می‌رود.اما به گمان من شأن سینما این نیست؛اگر نگرش نسبت به سینما تغییر یابد و اصلاح شود، تشکیل سازمان سینمایی می‌تواند نوبد بخش اتفاقات خوبی در سینما باشد.

■ به نظر شما حضور سیاستمداران در سینما می‌تواند مثبت ارزیابی‌شود؟ کار سیاستمدار روزانه است اما هنرمند کارش زمان‌دارتر است و گاه به اندازه کل تاریخ می‌تواند امتداد داشته باشد. کار سیاستمدار آژیر کشیدن است و کار هنرمند باغ کردن بیابان است. به این ترتیب اگر افسار فرهنگ را به دست سیاستمدار بدهیم، مثل این است که برای گردش در باغ از یک راننده آمبولانس بخواهیم ما را بگرداند. به دلیل نحوه عملکرد او، برآیند خوبی در هنر نخواهیم داشت. اینکه اداره امور سینما از نظر اجرایی ارتقا پیدا کند، خوب است و سخنان من به این معنی نیست که اداره امور سینما باید کالا در دست هنرمندان باشد، زیرا ممکن است هنرمندان تخصص مدیریتی و اجرایی نداشته باشند و به همین دلیل آنچه ضرورت دارد، مدیریت است نه نگاه سیاسی به سینما و فیلمسازی. نگاه سیاسی به مقوله هنر مانند سم است. به نظر من شأن مدیریت سینمای ایران از مدیریت در سطح یک وزیر هم بالاتر است. اگر از تمام ظرفیت‌های سینمای ایران استفاده شود، می‌تواند جایگاه بالایی در کشور داشته باشد.

■ شما حدود ۱۲ سال در بخش بین‌الملل بنیاد سینمایی فارابی حضور داشتید. آیا طی این مدت اثر مثبت حضور سیاستمداران را در عرصه سینما احساس کردید یا مورد مشخصی بوده که مایل باشید آن را ذکر کنید؟ بخش زیادی از دوران فعالیت من در بنیاد فارابی در سال‌های جنگ و دفاع مقدس بود و اکثر سیاستمداران در

ادامه از صفحه ۹

■ البته شما در همه کارهایتان یک گریزی به تمثیله‌ها و آوازهای قدیمی ایرانی می‌زنید. نمونه‌اش شب یلدا. تمثیلهایی که در طول اجرا خوانده می‌شود و نوازنده‌هایی که روی صحنه حضور دارند از نظر من ایده‌های جالبی است. به نظر می‌رسد شما با این ایده‌ها کار را افضا کرده‌اید. این ایده از متن آمده بود یا به کارگردانی شما مربوط می‌شود؟

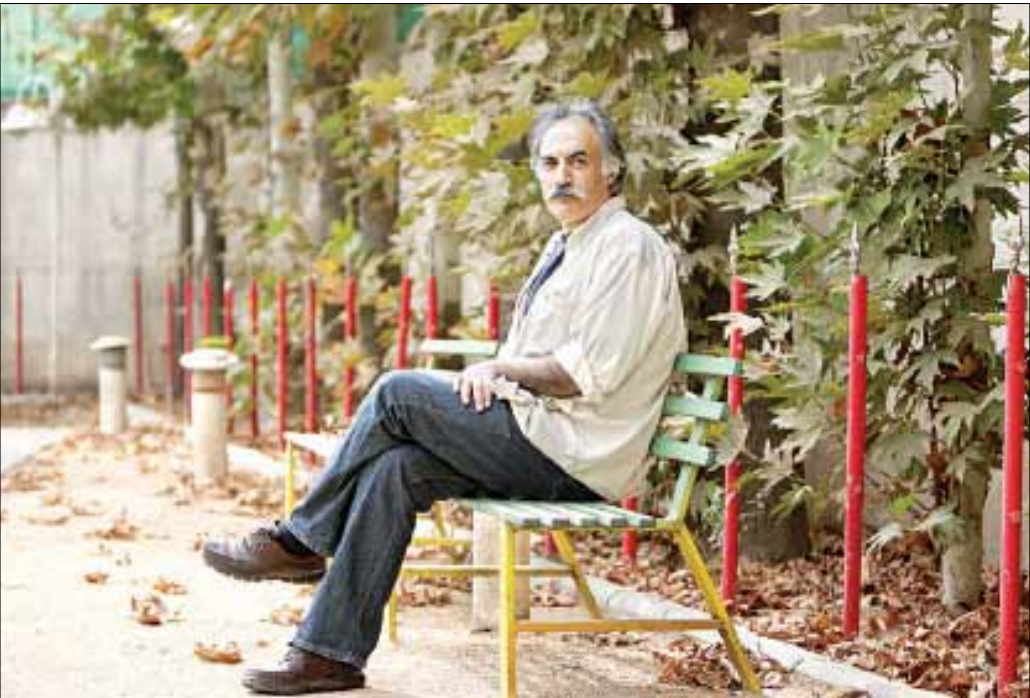
نه تمثیله‌ها، نه مطرح‌های ثابت روی صحنه و نه صحنه‌گردان، هیچ کدام در متن نیست. بله تمثیله‌ها و مطرح‌ها امضای من است. من در همه کارهایم به قول شما موسیقی و تمثیل دارم. حتی در فیلم جنگی اتوبوس شب شما یک تمثیل قدیمی با صدای تاجیک، خواننده محبوب دهه ۴۰ ز رود کارون به خدا / برای من مالد به جا / شراره خاطرها / ز عهد پیشکسوت ما / و یک تمثیل عربی از پخش صوت اتوبوس می‌شوید و دو تمثیل عربی زنده هم در فیلم خوانده می‌شود... که هر دو بازخوایی فارسی شده یا فیلم تلخی مثل شب یلدا که شما اشاره کردید، تمثیل‌خوانی هست. آن هم سه، چهارتا. آن تک‌های ریتمیک نمایش هم از اشتیاق من به کارهای اولیه علی حاتمی می‌آید.فیلم‌های حسن کچل و باباشمل مثل اینکه این را گفتم، یکی از نکاتی که در متن اصغر عبداللهی بود و مرا جذب کرد وجود همین دوتا مطرح بود که آنها را گسترش دادم تا کار را به هم‌وزیک‌های علی حاتمی نزدیک کنم. البته در تئاتر شاید بهترین مثال شهرقه بیژن مفید باشد که در زمان خودش استقبال حیرت‌انگیزی از آن شد.

■ ایده تمثیلی که در رورانس اجرا می‌شد هم خیلی متفاوت بود. رورانس‌های تئاتر بخشی از تئاتر نیست، اما

سینمای ایران

سینما، سازمانی سینمایی، فعالیت‌های صنفی و سیاست در گفت‌وگو با علیرضا شجاع‌نوری

نگرش‌مان به سینما را صادقانه اصلاح کنیم

سجاد صاحبان زند: سینمای ایران در چند ساله اخیر فضایی با نوسان را طی کرده است، برخی از فیلم‌ها برای اکران با مشکل مواجه شدند، برخی از سینماگران با مشکل‌های روبه‌رو شدند و برخی از فیلم‌ها بعد از اکران نتوانستند سرمایه تهیه‌کننده را برگردانند. حضور ایران در جشنواره‌های جهانی هم به مانند گذشته نیست و منتقدان هم روند سینمای ایران را رو به رشد نمی‌دانند یا در بهترین شرایط، روند تکاملی آن را چندان قوی نمی‌دانند. در این شرایط بود که شورای‌عالی سینما و پس از آن سازمان سینمایی پا به عرصه گذاشت. اما این سازمان تا چه اندازه می‌تواند روند را بهبود بخشد؟ آیا بودن این سازمان در کنار معاونت سینمایی وزارت ارشاد و چند نهاد سینمایی دیگر از جمله مرکز سینمای مستند و تجربی به موازی‌کاری نخواهد انجامید؟ اینها پرسش‌های ما از علیرضا شجاع‌نوری است، کسی که بیش از ۱۲ سال در بخش بین‌الملل سینمای فارابی حضور داشته است و پس از آن نیز همواره در بخش‌های مدیریتی سینما ایفای نقش کرده است. گفت‌وگو با شجاع‌نوری که در سالیان اخیر در نقش تهیه‌کننده نیز حاضر شده، خواه‌ناخواه به مسایل دیگر سینمایی نیز کشیده شد.

آن دوران درگیر رتی و فتق امور جبهه‌ها و دفاع از کشور بودند. با این همه سیاست درستی در آن دوره نسبت به سینما انجام می‌شد و سینما در اولویت بود و جایگاه مهمی داشت. من به خاطر دارم که جهت گشایش اعتبار برای خرید تجهیزات سینمایی دچار مضیقه ارزی بودیم اما دولت به بانک مرکزی گفته بود که خرید تجهیزات سینمایی را جزو اولویت‌ها و هم ردیف خرید تجهیزات دفاعی و شیر خشک کودک کار قرار دهد، چون به درستی عقیده داشتند که تعطیلی سینما در روحیه مردم تاثیر منفی خواهد گذاشت و زنده بودن سینما و ساخته شدن فیلم‌های جدید را نشان دهندند جریان عادی امور کشور می‌دانستند که از سویی تبلیغات مسموم دشمن را هم خنثی می‌کرد و از سویی به مردم روحیه می‌داد.

■ در دوره‌ای که شما در بخش مدیریتی سینما حضور داشتید، درخشش فیلم‌های ایرانی در خارج از کشور بیشتر از امروز بود و سینمای ایران در خارج از مرزها اعتبار بیشتری داشت. امروز چه اتفاقی افتاده که حضور سینمای ایران در عرصه‌های بین‌المللی کم رنگ‌تر از آن دوره شده است؟

در آن دوره فیلم‌های بهتری ساخته می‌شد. کیفیت کلی فیلم‌ها بالاتر بود. در آن دوره دغدغه اصلی، اعتلای سینما بود. اگر کلیت فیلم‌های تولید شده در سال‌های ۸۰- ۶۵ با کلیت فیلم‌های امروز سینمای ایران از لحاظ کیفی مقایسه کنیم، تفاوت‌ها را حس خواهیم کرد. البته این موضوع به راهکارهای اجرایی بر می‌گردد که هر مدیری برای مجموعه خود بر می‌گزیند. در آن سال‌ها به لحاظ رتبه‌بندی فیلم‌ها و حمایت مدیران از اکران فیلم‌های ارزشمند و همچنین حمایت از فیلم‌ها در مرحله اکران، بدنه سینما به سمت ساخت فیلم‌های با کیفیت هدایت و تشویق می‌شد در صورتی که امروز حمایت لازم و کافی از کلیت فیلم‌های با کیفیت انجام نمی‌شود

در آن دوره فیلم‌های بهتری ساخته می‌شد. کیفیت کلی فیلم‌ها بالاتر بود. در آن دوره دغدغه اصلی، اعتلای سینما بود. اگر کلیت فیلم‌های تولید شده در سال‌های ۸۰- ۶۵ با کلیت فیلم‌های امروز سینمای ایران از لحاظ کیفی مقایسه کنیم، تفاوت‌ها را حس خواهیم کرد. البته این موضوع به راهکارهای اجرایی بر می‌گردد که هر مدیری برای مجموعه خود بر می‌گزیند. در آن سال‌ها به لحاظ رتبه‌بندی فیلم‌ها و حمایت مدیران از اکران فیلم‌های ارزشمند و همچنین حمایت از فیلم‌ها در مرحله اکران، بدنه سینما به سمت ساخت فیلم‌های با کیفیت هدایت و تشویق می‌شد در صورتی که امروز حمایت لازم و کافی از کلیت فیلم‌های با کیفیت انجام نمی‌شود

وقت مقتضی ما نرسیده است!

این ایده حتی رورانس پایانی را هم بخشی از اجرا کرده بود. به‌خصوص که شعرش هم خیلی حس‌میهن‌پرستانه دارد. تمثیل آخر را یاد هست که گفتم یک چیزی می‌خواهم مثل «ی ایران» اما‌ی ایران نباشد چون خیلی استفاده شده که این تمثیل فعلی را «بایسر بیت» پیشنهاد کرد. اول آن نمایش، دهه‌ها قبل از خرده‌خانم می‌دهد می‌گوید «به وقت مقتضی می‌کنشی و راست می‌زنی تو شی‌مکش، انگار کن شمر جلوت. چون من بعد از این عین‌هونه مور و ملخ نوی تهرون شمر جلوت سبز می‌شه» سرت‌بپ هم بارها از جمله به «وقت مقتضی» استفاده می‌کند. «باز به وقت مقتضی این تپانچه عالی‌ها» اما میرزا در شرایطی تعیین‌کننده این جمله را به زبان می‌آورد. به خصوص در صحنه حساس پایان نمایش که می‌گوید: «وقت مقتضی بر می‌گردیم و جبران می‌کنیم» و نمایش با این جمله تمام می‌شود. فکر می‌کنم روح نمایش هم در این جمله است و تاکید این موضوع که بعد از ۱۰۵ سال هنوز وقت مقتضی نرسیده‌است؟

تکرار زیاد این جمله از مواردی بود که در اجرا اضافه شد. بله، این جمله در نمایش مهم است و ما همچنان به آن وقت مقتضی نرسیده‌ام. همیشه برآیم این سوال بوده که این مجیز‌گویی یا بد کردن آدم‌های بی‌قابلیت که در همه تاریخ ما وجود داشته‌اند، این آدم‌هایی بلانچان دور‌قاب‌چین که می‌گفتند قیله عالم- زمان رضا شاه هم بود، اعلیحضرت قدر قدرت، در دوره پهلوی دوم هم بود، شاهنشاه آریامهر، در ارتش هم می‌گفتند خدایگان

نگرش‌مان

به نظر شما

آیا وجود یک تشکیلات دولتی مانند سازمان سینمایی کمکی به حل مشکلات سینمایی ما خواهد کرد؟

دولت غافل بود.استقلال سینما هرگز به معنای جدا شدن این صنعت از قوانین حاکم بر جامعه نیست، زیرا در این صورت شاهد یک هرج و مرج فرهنگی و هنری خواهیم بود. هدف اصلی دولت باید یاری رساندن به استقلال اقتصادی سینما باشد و حرکت به سمت اینکه فیلمسازان و هنرمندان ماصرفنظر از سلیقه و مرامشان دغدغه‌های معیشتی نداشته باشند. زیرا در صورتی که هنرمند نگران مسایل مالی و اقتصادی باشد قادر به خلق اثر هنری فاخر و ارزشمندی نخواهد بود.

■ برگردیم به سازمان سینمایی. با توجه به مسایلی که سال گذشته بین خانه سینما و وزارت ارشاد اتفاق افتاد، به عقیده شما شکل‌گیری سازمان سینمایی چقدر با این قضا یا در ارتباط بوده است؟

به نظر من ارتباطی ندارد و از همان ابتدایی که آقای ششمقدری به معاونت سینمایی آمد، تصمیم خود را مبنی بر تشکیل سازمان سینمایی اعلام کرد. در آن زمان هنوز مسایل خانه سینما و وزارت ارشاد به وجود نیامده بود. یعنی ایجاد سازمان سینمایی به هیچ‌وجه بازدارنده یا سیاسی نیست. بلکه کوششی است برای رساندن سینما به جایگاه خود.

■ به عقیده شما تشکیل این سازمان در کنار معاونت سینمایی، خانه سینما یا سایر نهادهای سینمایی مثل سوره به موازی‌کاری منجر نمی‌شود؟

این اتفاق نمی‌افتد، به شرط اینکه تشکیل این سازمان در حدرفع تکلیف نباشد و جدی گرفته‌شود و از سویی کمک کند تا نگاه به سینما اصلاح شود. در این صورت نه تنها موازی‌کاری نیست؛ بلکه مفید هم خواهد بود و چون نسبت به سایر بخش‌ها سطح بالاتری از لحاظ قدرت اجرایی دارد، طبیعتا با آنها موازی نخواهد بود. اما برای اظهارنظر در مورد عملکرد آن باید مدتی صبر کنیم. تا آن‌ال که در حد خبر و حرف بوده است و چیز دیگری از آن ن‌دانیم. ما حتی دقیقا نمی‌دانیم که قصد انجام چه کاری دارند.

■ شما به عنوان کسی که کارهای مختلفی در انجام داده‌اید مانند بازنگری، تهیه‌کنندگی و مدیریت در عرصه سینما، مفید بودن را در چه می‌دانید؟ یعنی سازمان سینمایی باید چه کند که بتوان آن را مفید دانست؟ چیزی که بتوان آن را در کار حس کرد. مثلا در گام اول باید شاهد حذف شدن مالیات‌هایانیم که چنین اتفاقی تاکنون نیفتاده است. در صورتی که با حضور بالاترین مقام اجرایی کشور در این سازمان امیدهای زیادی برای چنین اتفاقی وجود دارد و نگاه حمایتی که شعار این سازمان بود فعلا به اجرا در نیامده. بنابراین برای قضاوت صحیح باید مدتی از روی کار آمدن آن بگذرد، تا آن‌ال که چیز زیادی ندیده‌ایم.

■ آیا شما برای بهتر شدن این عملکرد پیشنهادهایی دارید؟ مثلا عده‌ای پیشنهاد کرده‌اند که کار نظارت و ارزشیابی فیلم‌ها بخشی از یک معاونت نباشد و خود هنرمندان این کار را انجام دهند.

نه. من چون قصد دخالت در امور اجرایی را ندارم طبعاً پیشنهادی هم ارائه نمی‌دهم. تنها پیشنهادهم همان گونه‌که قبلا گفتم، این است که نگرش‌مان درباره سینما را صادقانه اصلاح کنیم. هنرمند کار اجرایی انجام نمی‌دهد و شاید از پس‌اش هم‌برنایند.

■ در این سازمان قرار است پنج نفر از خانواده و بدنه سینما حضور داشته باشند. به عقیده شما این پنج نفر چه کسانی باید باشند و چگونه باید انتخاب شوند؟

اگر هدف اصلی دست‌اندر کاران کمک به سینما باشد و تصمیم بگیرند سینمایی در شأن ملت ایران بسازند، خودبه‌خود روند و چگونگی انتخاب‌ها نیز تعیین خواهد شد و اگر عزم و تصمیم همگان بر یاری رساندن به سینما قرار گیرد، همه کسانی که می‌توانند به پیشبرد این هدف کمک کنند، پیشقدم خواهند شد.

برطرف می‌کنی تا به کپی بی‌عیب و نقص و دلخواه برسی. آن وقت آن کپی بی‌عیب و نقص و دلخواه را می‌گذاری توی آپارات و به مردم نشان می‌دهی. تئاتر مثل این است که تو هر شب کپی صفر را از لابراتوار تحویل می‌گیری و قبل از اینکه فرصت بازبینی آن را داشته باشی مجبوری آن را بگذاری توی آپارات و به مردم نشان بدهی. در تئاتر تا مراحل تمرین بر کار کنترل داری اما به اجرا که برسی تو هم می‌شوی یک تماشاگر. همه چیز در اختیار بازیگر است. حس و حال بازیگر، حال و احوالش و مودش و عوامل و عناصر فنی که هیچ معلوم نیست همه چیز درست به موقع و آن طور که باید اتفاق بیفتد و تو کارگردان هر شب فقط یک تماشاگر مضطربی که نگرانی همه چیز درست پیش برود. به اضافه اینکه حال و هوای تماشاگر هم خیلی تعیین‌کننده است. حتی شب تماشاگر انگار همه با هم قرار گذاشته‌اند که مثل سنگی بی‌ایستاد و بنشینند به تماشا می‌کاز. یک شب هم انگار همه با هم قرار گذاشته‌اند گرم باشند، بخندند و واکنش نشان بدهند و.خب وقتی تماشاگر گرم داشته باشی این گرما به بازیگرها هم منتقل می‌شود. آنها هم گرم اجرا می‌کنند. گاهی به برعکس است. بازیگرها انگار قرار می‌نوشته دارند که نمایش را گرم اجرا کنند و این گرما را به تماشاگر هم منتقل می‌کنند... خلاصه کلام: هر شب باید استبداد باشد و هر صابیی ار خفه کند قدرت نیست. اوج ذلت است.

■ در بروشور نوشته‌اید که تئاتر تجربه شاقی است. الان که کار در حال اجراست هم همین عقیده را دارید؟

به هر حال من از سینما می‌آیم و سابقه ۲۰ و چند ساله در سینما دارم. شما در سینما موقع فیلمبرداری انقدر تکرار می‌کنید تا آن چیزی که بخواهید از کار در بیاید. بعد در مونتاژ می‌توانید کپی دخل و تصرف کنید در کار. بعد هم صداگذاری و میکس و لابراتوار و. تا یک کپی صفر به شما می‌دهند. شما می‌نشینتی کپی صفر را بازبینی می‌کنی. ممکن است صدا ریختگی داشته باشد، یا ناسینک باشد، رنگ و نور ممکن است اشکال داشته باشد. ممکن است در مرحله قطع نگاتیو صحنه‌ای پس و پیش شده باشد و هزار اشکال دیگر. شما این اشکال‌ها را

یکشنبه ۶ شهریور ۱۳۹۰

یک اتفاق ساده

دستورات جدید

برای سینمای ایران

■ ابلاغ آیین‌نامه شورای‌عالی سینما و در نظر گرفتن ۵۰۰هلیلیارد تومان برای بیمه هنر و فرهنگ از اقدامات دولت در زمینه سینماست، طبق دستورات جدید، بسیاری از اتفاقات باید برای سینما بیفتد. این در حالی است که یکی از عمده‌ترین مسایل اختلافات بین خانه سینما و معاونت سینمایی است و نمی‌توان فراموش کرد که در فاصله تشکیل شورای‌عالی سینما تاکنون یکی از اعضای آن استعفا داده است. طبق دستور احمدی‌نژاد در هفته دولت، شورای‌عالی سینما به استناد اصول یکصد و بیست و هفتم و یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، متشکل از نمایندگان ویژه رئیس‌جمهور به عنوان عالی‌ترین مرجع سینما، کشور تشکیل می‌شود. بر اساس این آیین‌نامه، اعمال سیاست‌های واحد و متمرکز در حوزه سینمای ایران، مدیریت واحد و متمرکز تمامی منابع و امکانات ملی در عرصه سینما، پیشرفت همه‌جانبه کمی و کیفی توانمندی‌های ملی در عرصه سینما، پیشرفت متوازن زیرساخت‌های سینمای ایران، تقویت مولفه‌های سینمای ملی به عنوان یکی از عناصر هویت اسلامی – ایرانی، رونق اقتصاد سینما و توانمندسازی بخش غیردولتی فعال در حوزه سینما و... از اهداف مورد انتظار از تشکیل شورای‌عالی سینما عنوان شده است.

شورای‌عالی سینما وظایفی از جمله تصویب سیاست‌های کلان سینمای ایران، تعیین سازوکارهای لازم برای اعمال مدیریت هماهنگ منابع و امکانات ملی در عرصه سینما، تصویب برنامه‌های حمایت از تولید آثار

فاخر سینمایی، تصویب شیوه‌های حمایت از توسعه شهرک‌ها، پردیس‌ها و فضاهای سینمایی، رایه تسهیلات و پشتیبانی مالی و اعتباری و حمایت از نماین کالاها، خدمات و فعالیت‌های سینمایی، تصویب طرح‌های کلان و راهبردی سینمای ایران و اختصاص منابع لازم، پیشنهاد، مقررات و لوايح مورد نیاز در حوزه سینما به مراجع ذی‌ربط، اتخاذ راهکارهای مناسب و اصلاح زیرساخت‌ها به منظور بهبود شیوه‌های آموزش و تربیت سینماگران متعدد و تصویب برنامه‌های حمایت از فعالیت‌های پژوهشی و دستیابی به فناوری‌های روز در حوزه صنعت سینما را

بر عهده دارد. تصمیمات شورای‌عالی سینما پس از تایید رئیس‌جمهور، توسط رئیس جلسه شورای‌عالی ابلاغ شده و حسب مورد در حکم تصمیمات رئیس‌جمهور و هیات وزیران و در چارچوب قوانین و مقررات مربوط برای کلیه دستگاه‌های اجرایی و مراجع ذی‌ربط لازم‌الاجراست. جلسات شورای‌عالی سینما حداقل هر سه ماه یکبار تعیین و به همراه مستندات مربوط حداقل ۱۰ روز پیش از تشکیل جلسه برای اعضا ارسال می‌شود. به منظور بررسی و اظهارنظر تخصصی در خصوص دستور جلسات شورای‌عالی، کمیسیون تخصصی شورای‌عالی سینما با ترکیب وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی (رئیس کمیسیون تخصصی شورای‌عالی)، معاون امور سینمایی و سمعی و بصری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (نایبرئیس کمیسیون تخصصی شورای‌عالی)، هفت نفر کارشناسان سینمایی و سینماشناسان سینما و سه نفر صاحب‌نظر از سینماگران معتبر و شناخته‌شده و کارشناسان سینما به انتخاب شورای‌عالی سینما تشکیل می‌شود. شورای‌عالی سینما، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی را مکلف کرده است، اقدام قانونی لازم را برای ایجاد «ظلم صنفی سینما» در قالب موسسه عمومی غیردولتی تا پایان سال ۱۳۹۰ در عمل آورد. همچنین به منظور ارتقای منزلت اجتماعی و تسهیل برخورداری اصحاب فرهنگ، هنر و سینما از خدمات بیمه اجتماعی (بازننشینی، از کارافتادگی، بیکاری و...) و بیمه سلات مناسب با همکاری وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی اقدامات لازم برای تاسیس و راه‌اندازی «صندوق بیمه فرهنگ و هنر» در قالب صندوق خصوصی بیمه اجتماعی و بیمه سلامت به عمل آورد. اساسنامه این صندوق توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تدوین و به تصویب وزرای فرهنگ و ارشاد اسلامی و تعاون، کار و رفاه اجتماعی خواهد رسید.

بر این اساس، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مکلف است، تا پایان سال ۱۳۹۰، نسبت به بازنگری در قوانین جاری و پیشنهاد احکام قانونی جدید مورد نیاز در خصوص سینما و سایر هنرهای نمایشی و امور سمعی و بصری، با رویکرد تسهیل فعالیت‌های سینماگران و هنرمندان و برخورداری آنها از معافیت‌ها، تسهیلات و حمایت قانونی اقدام و نتایج حاصله را در قالب لایحه جامع برای سره مراحل تصویب آرایه کند. همچنین به منظور توسعه بهره‌مندی اقشار مختلف از نمایش آثار سینمایی، تا سقف ۱۵درصد بلیت‌های مجموع ظرفیت تمامی نوبت‌های نمایش سالن‌های سینمای کشور را خریداری و به رایگان در اختیار اقشار اولویت‌دار قرار دهد. قرار است با هدف ارتقای توانایی‌های فنی و تکنیکی، افزایش دانش بشری و محتوایی، رشد نظریه‌پردازی، ثبت تجربه‌ها و حمایت از نگره‌های جدید و قالب‌های نوین و دستیابی به ارزش‌های هنری و زیبایی‌شناسی متناسب با فرهنگ اسلامی – ایرانی، تا پایان سال ۱۳۹۰ اقدامات لازم برای «موسسه آکادمی علوم، فنون، تجربه و هنر سینما» در قالب موسسه عالی آموزشی و پژوهشی غیردولتی به عمل آورد.